

De wegen van God met Job

door: M. Capelle

Job 1-2

Het boek Job¹ bevat belangrijke lessen, belangrijk omdat ze gaan over de gedachten en wegen van God met de mens en over de wonderlijke handelwijze waarmee God Zijn besluiten van genade t.o.v. Job volbrengt. Job stond buiten de lijn van Abraham. Het werk van God in hem, de zegen die voortkwam uit de pijnlijke weg die hij moest gaan, zijn een bewijs van Gods soevereiniteit in de openbaring van Zijn wijsheid, macht en liefde voor de mens. Deze geschiedenis is een illustratie van de waarheid die Israël later de ervaring meemaakte en waarvan wij op onze beurt een lering kunnen trekken (Ex. 33:19; Rom. 9:15).

Job 1

Het land Uz² (1:17) waar Job vandaan kwam werd bewoond door afstammelingen van Ezau. Deze kenmerken zich door een diepe haat tegen het volk van God (Kl. 4:21). Merkwaardig dat in zo'n plaats de goddelijke genade een man had gevormd, oprecht en vroom, godvrezend en wijkend van het kwaad. (vs. 1) Is er ooit op aarde een mens uit Abrahams geslacht geweest aan wie God hetzelfde getuigenis heeft kunnen geven?

De namen van de vrienden, tenminste twee van hen aan wie God zich had geopenbaard (hoewel ze nog veel moeten leren van Zijn gedachten) laten ook zien dat ze buiten de lijn van de belofte leefden. Elifaz³ de Themaniet⁴ was waarschijnlijk een afstammeling van Ezau (Gen. 36:10,11) Bildad⁵ de Suhiet⁶ was een zoon van Suah onder de kinderen van Keturah (Gen. 25:1).

Job bezat geen enkel woord van de bijbel want de boeken van Mozes werden veel later door God gegeven. Zijn geschiedenis bewijst ons dus, dat Hij, die de werelden geschapen heeft ook weet hoe Hij de mens

moet benaderen om zich aan Hem te openbaren en hem te brengen in een levende relatie tot Hemzelf. In alle tijden heeft God getrouwe getuigen bewaard, die Hij uit de duisternis heeft getrokken waarin zij leefden, en die Zijn rechten en heerlijkheid hebben verkondigd op de aarde. Dat zal ook altijd zo blijven, totdat de kennis des Heren de aarde zal bedekken, zoals de wateren de bodem van de zee bedekken (Jes. 9:9). Het enige getuigenis dat Job bezat van de grootheid en heerlijkheid van God waren getuigenissen, die God aan de heidenen gegeven heeft, en waaraan Paulus ons herinnert in Romeinen 1, was de schepping die Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid openbaart.

God had hem overvloedig gezegend en had hem met tijdelijke rijkdommen overladen. Hij was de rijkste man van het oosten (vs. 3) In dit grote domein met een menigte dienstknechten 11.500 stuks vee leefde deze man oprecht en vroom, godvrezend en wijkend van het kwaad.

Wat eensgezind en vredig was de familie van Job. Zijn 10 kinderen onderhielden nauwe en liefdevolle banden met elkaar. De vrucht van de godvrezendheid die ze thuis hadden gezien. Hun Vader was waakzaam, als hij dacht aan de feesten die ze aan elkaar gaven. Prediker 7:2 zegt: *“Het is beter te gaan in een huis van rouw, dan in een huis van feestgelag”*. Bang dat de dwaasheid, die in het hart van mensen gebonden is, de vrije loop zou nemen in de intimiteit van familiale ontmoetingen, stond Job 's morgens vroeg op en bracht voor ieder van hen een brandoffer. Zo deed Job dat telkens weer (vs. 5).

We verlaten dit vreedzame leven om een gezicht te krijgen in dingen zoals alleen de Geest van God deze kan openbaren. De ondoordringbare sluier, die de zichtbare van de onzichtbare wereld verbergt, wordt door de Almachtige hand van Hem die het heelal regeert, weggetrokken. De krachten die de wereld besturen, waarop wij ons bewegen en ons korte leven leiden, worden zichtbaar.

Een van de redenen van dit boek is vast en zeker dat wij de boosheid van de vreselijke tegenstander zouden kennen zoals hij zich hier openbaart en probeert de gedachte van zegen van God voor Job tegen te houden. Zijn gedachten zijn ons niet onbekend (2 Kor. 2:11). Zijn kunstgrepen kennend hebben wij altijd nodig

¹ Gehaat, vervolgd, het roepen van 'wee' of ik zal roepen

² bebost

³ mijn God is (fijn) goud

⁴ zuiden of zuidwaarts

⁵ in de war brengende liefde (door vermenging)

⁶ rijkdom

bekleed te zijn met de gehele wapenrusting van God (Ef. 6:13).

Vers 6. “Op zekere dag kwamen de zonen Gods om zich voor de Heer te stellen”. Ps. 103:20 “Gij zijt krachtige helden, die Zijn woord volvoert” verschijnen nu voor Hem. “die Zijn wil volbrengen” (21). Dienende geesten, die uitgezonden worden ten dienste van hen, die het heil zullen beërven! (Hebr. 1:14). Zij komen rekenschap afleggen over hun werkzaamheid aan hun Schepper. Maar ernstig en geheimzinnig: Satan, de tegenstander was ook in hun midden. Het geduld van God wordt nog tegenover hem uitgeoefend en hier zien we een hemels toneel, waarin wij met aanbidding de wonderlijke wegen ontdekken van Hem, die volmaakt is in kennis en die zich zelfs bedient van de verwoeste tegenstand van de vijand, om zijn heerlijkheid en macht te openbaren. Hier zien we wat het doel van de werkzaamheid is van hem, die genoemd wordt de God dezer eeuw (2Kor4:4) en de verschijnende in het midden van de zonen Gods in die plaats, waarvan de toegang hem nog niet is ontzegd, gedwongen is om ons te zeggen wat hij op aarde doet. In antwoord op de vraag: “Vanwaar komt gij?” Moet hij zeggen: “van een zwerftocht over de aarde, die ik doorkruist heb”. Satan loopt hard om het uitgestrekte domein van zijn macht te bewaken. Het paleis waar hij zijn goederen bewaart (Luk. 11:21) en hij gaat rond, om de kinderen Gods, als een brullende leeuw zoekende wij hij zou verslinden”(1 Petr. 5:8), hetzij om als een slang te trachten ze te verleiden door zijn sluwheid (2 Kor. 11:3). Daar wordt het geheim ontsluitend door hemzelf, die de mens haat de tegenstander van God en de mensen, en wiens werk tot doel heeft tegen te werken en zo mogelijk te verhinderen de vervulling van de plannen van God en de openbaring van Zijn heerlijkheid.

Vers 8. Toen zei de Here: “Hebt ge ook acht geslagen op mijn knecht Job?” Dat had hij inderdaad en van heel dichtbij, en had getracht te vergeefs, de beschutting, waarmee God hem had omringd, weg te doen. Niet alleen zegt de vijand ons de verschrikkelijke werkzaamheid, die hij ontplooit op aarde om de mensen mee te slepen in wegen van ongerechtigheid en opstand tegen God, maar wij horen ook van hem van welke waakzame zorgen en barmhartige bescherming wij de voorwerpen zijn van onze God en Vader.

- 1 Job en zijn huis waren aan alle kanten omringd door een muur van bescherming.
- 2 Al wat hij bezat had deel in deze barmhartige zegen.
- 3 Het werk zijner handen hebt Gij gezegend en zijn buit is zeer toegenomen in het land (Vs. 10).

Daar is Satan gedwongen ons te zeggen dat ieder die God vreest, beschut is tegen zijn aanvallen en dat hij het voorwerp is van een heel bijzondere zegen van God. Satan vraagt nu Job op de proef te mogen stellen, in de hoop dat hij God openlijk vaarwel zal zeggen. De

toestemming wordt gegeven, omdat God zijn heerlijkheid en het welzijn van zijn dienstknecht op het oog had in de smadelijke beproeving van zijn geloof. (Vs. 11, 12) “Zie al wat hij bezit, zij in uw macht, alleen tegen hemzelf zult gij de hand niet uitstrekken. (12) Zo zal het uitgestrekte bezit van Job onder de macht van de tegenstander vallen, God veroorlooft dat, om Satan in zijn boosheid en zijn valse beschuldigingen tegen de diensten van de Heer te beschamen. Het onzichtbare toneel, dat wij hebben mogen bijwonen en dat Job volledig onbekend was, zal ons helpen om de smartelijke gebeurtenissen te begrijpen; die slag op slag neerkomen op zijn hoofd en die dat vreedzame en gelukkige huis veranderen in een plaats van rouw en verlatenheid. Een feestdag was aangebroken voor de familie van Job; al de kinderen waren in het huis van de oudste broer, als een boodschapper van verschrikkelijk nieuws komt, gevolgd door een tweede, een derde en ten slotte een vierde die de verwoesting van al zijn bezittingen, het verlies van al zijn kinderen aankondigde. (Vs. 13-19) Dreven dan losgeslagen elementen, waardoor de vijand macht heeft, als God dat toelaat, hebben de ruïnering van deze gelukkige familie voltooid. Zo gaat het leven op aarde en Job verklaart het zonder tegen de Goddelijke handelingen te murmureren (1:21) “Naakt ben ik uit de schoot van mijn moeder gekomen, naakt zal ik daarheen terug keren: de Heer heeft gegeven, de Heer heeft genomen, de Naam des Heren zij geloofd” Dat is de eerste overwinning van het geloof; de onderwerping aan de wil van God. Job erkent dat hij niets had toen hij in de wereld kwam: God is hem niets verschuldigd hij verdiende niets van Hem, zodat de mens geen recht heeft voor hem iets te eisen. Als God de goederen van hem afneemt, die Hij hem gegeven heeft, hoeft God daarvan niemand rekenschap te geven. Hij handelt naar Zijn soevereine wil en er is niemand die Zijn hand kan tegenhouden en tot Hem kan zeggen: “Wat doet gij”(Dan 4:35) Wat een les in dit kostbare verhaal. Laten bedroefde zielen deze man Gods uit oude tijden beschouwen. Hem heerlijkheid te geven en Hem te danken in bittere en onbegrijpelijke beproevingen en “God niets ongerijms toe te schrijven” Mochten wij allen van zijn voorbeeld leren ons te onderwerpen aan de “Vader der geesten, die ons tuchtigt tot ons nut, opdat wij heerlijkheid deelachtig zouden worden”

Job 2

Laten we Job volgen in de nieuwe smartelijke gebeurtenissen, waarin hij komt door de Goddelijke toelating. We hebben hem gezien in rijkdom en overvloed van tijdelijke zegeningen, God dienende met een “vroom en oprecht hart” Nu zit hij in armoede maar blijft ondanks alles vast in zijn volmaaktheid en zijn onderworpenheid aan de wil van God. God kan dan ook voor de derde keer tegenover de tegenstander dit getuigenis in de gevallen mensheid geven: “Niemand op aarde is als hij, zo vroom en oprecht godvrezend en wijkende van het kwaad (2:3) Toen God

voor de eerste keer de aandacht van de vijand had gevestigd op Zijn dienstknecht, had Satan niets in het leven van Job gevonden dat hem aanleiding gaf om hem te beschuldigen. Hij is de beschuldiger van de broederen (Op12:10), helaas al te dikwijls geven wij hem aanleiding deze treurige rol voor God te vervullen. Laten we onophoudelijk waken om de tegenstander geen vat op ons te geven door lasterpraat. (1T5:14) Nog eenmaal een hemels tafereel. Al kunnen wij de wegen niet peilen, waardoor Hij zijn raadsbesluiten volbrengt, toch weten we dat deze uitdrukking zijn van Zijn wijsheid, van Zijn macht, en van Zijn liefde. Dit boek geeft het bewijs ervan. Niet alleen wilde God ons onderwijzen door de geschiedenis van Zijn dienstknecht. Maar Hij wilde ook Job, na hem gebracht te hebben tot een diep zelfoordeel en tot de kennis van de genade van God, de bron van alle zegen, herstellen en hem het dubbele geven van al zijn goederen. Zo had de beproeving van Job vier dingen op het oog.

- 1 Job brengen tot erkenning van zijn onwaardigheid en tot volledig genot van de genade die zondaars redt.
- 2 Hem het dubbele geven van alles wat hij daarvoor bezat.
- 3 Ons laten weten de werkzaamheid en de boosaardigheid van de tegenstander. Zodat we gewaarschuwd voor de gevaren die we lopen. (Ef.6:10-11)
- 4 God wilde ons een boek geven zo vol lering voor de ziel. Het verhaal van ervaringen en zielsoefeningen van Job. Het einde van de Heer. Namelijk: “dat de Heer vol meegevoel en barmhartigheid is” (Jac.5:11)

In Job 2 vinden we Job in rouw. Maar hij dient God in zijn armoede. Met een verscheurd hart. De Heer had medelijden met zijn trouwe dienstknecht in zijn nood. Maar de smeltkroes van beproeving werd niet weggenomen. Er waren nog lessen voor Job te leren, moeilijker dan alle andere, die hij tot nu toe had moeten leren. God moest met een dienstknecht een gesprek hebben. De vijand had daar niets mee te maken. Hij wilde hem doen afdalen in nog niet onderzochte diepten van zijn zedelijke ellende. Hem er toe brengen zijn eigen gerechtigheid te veroordelen. Het uit te roepen: “*daarom herroep ik en doe boete in stof en as*” (Job 42:6). Dan wordt de zegen die God voor hem had in al zijn volheid over hem en zijn huis uitgestort.

Maar daarvoor vergunt God Satan zijn aanvallen tot het uiterste door te drijven, zodat hij beschaamd zou worden in al zijn boze plannen tegen de trouwe dienstknecht die hij op aarde had willen werpen.

Weer vinden we de Heer te midden van Zijn engelen en vestigt de aandacht van Satan op Job, die oprecht en vroom is. En nu voegt God er aan toe: “*En nog volhardt hij in zijn vroomheid, hoewel gij Mij tegen hem hebt opgezet om hem, zonder oorzaak, in het*

verderf te storten.” (Vs. 3) Satan weet niets van het doel van God t.o.v. de Zijnen, evenmin van het werk van de genade in hun harten. Hij doet een bedrieglijk en wordt altijd teleurgesteld in zijn kuiperij tegen de heiligen. Zonder dat hij het weet, gebruikt de Heer hem tot hun welzijn. Hij had gevraagd om Petrus te mogen als de tarwe. Maar hij kon niet weten, dat Petrus uit de beproeving zou komen, verootmoedigd, verbroken, gepeild tot in het diepst van zijn wezen, in staat zijn broeders te versterken en de herder van de schapen van de Heer te worden. (Luk. 22:31,32; Joh. 21:15-18)

Opnieuw beschuldigt Satan Job ervan God te dienen uit egoïstisch belang. Hij zegt dat als hij zou worden aangetast in zijn gebeente en zijn vlees, dat zou hij God openlijk vaarwel zou zeggen. God veroorlooft Satan hem te slaan, maar gebied hem zijn leven te sparen. Met grote voortvarendheid gebruikt Satan dit verlot en slaat Job met zweren. Dit geeft ons inzicht in de bedoelingen en kwaadaardigheid van deze verschrikkelijke tegenstander. Laten wij ons werpen op de barmhartigheid en kracht van de Heer. Onze grote Hogepriester, die altijd leeft om voor ons tussenbeide te treden (Hebr. 7:25).

Job blijft standvastig, zwiingend in de beproeving, neerzittend in de as. Een nieuwe aanval wacht hem. Zijn vrouw, zijn metgezellin, waarmee hij zijn talrijke familie van tien kinderen had opgevoed. Zij stookt hem op haart beurt op om zich te verzetten tegen de wegen van God met hem. Ze zegt: volhard je nog in je vroomheid? (Vs. 9) Zeg God toch vaarwel en sterf! Zij is het onbewuste instrument van de tegenstander. Maar weer wordt Satan beschaamd en komt Job overwinnend uit de beproeving. Wat een wijze woorden antwoordt hij. Je spreekt als een zottin zouden we goede van God ontvangen en het kwade niet? (Vs. 10) Hij spreekt geen ongepast woord. Hij verwerkelijkt wat de apostel geschreven heeft: “geen liederlijk woord ga uit uw mond” (Ef. 4:29) maar een goed woord tot opbouw. De vijand trekt zich hierna geheel terug, beschaamd, en we horen verder in dit boek niet meer over hem. Als de beproeving hier geëindigd was zou Job daaruit gekomen zijn met zelfvertrouwen, sterker dan ooit tevoren. Daarom laat God een laatste beproeving toe, die alle geheime gedachten van Jobs hart aan het licht brengt. Hem tot een diep zelfoordeel te brengen. Dat is de aanwezigheid van zijn drie vrienden, en hun langdurig stilzwijgen van zeven dagen voor hem. Het doet de bittere beker overlopen, waarmee zijn ziel gevuld is. Daarna komen hun onrechtvaardige beschuldigingen en hunverkeerde uitleg van de wegen van God met Job. Het brengt Job tot een lange pleitrede, die eindigen zal met een diepe verootmoediging en de belijdenis van zijn ellende en onwaardigheid. Het voorspel van een algehele zegen van de zijde van God. God veroorlooft zeven beproevingen achtereenvolgens om Job in het volle licht te brengen van Zijn tegenwoordigheid met het doel om hem te zegenen naar de rijkdom van Zijn genade.

1 verwoesting van ossen en ezels en die ze
bewaakten door de plunderingen van Sabeërs
2 schapen en herder door het vuur van de hemel
3 kamelen en knechten door de Chaldeeën
4 zonen en dochters door stormwind
5 boze zweren door de kracht van Satan
6 ophitsing door zijn vrouw om God vaarwel te
zeggen

7 de beschuldiging door zijn vrienden

Laten we het geduld van Job bekijken en het einde van Heer zien. Laten we het onderwijs aannemen van alles wat het Woord ons zegt door deze geschiedenis tot onze eeuwige zegen

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1924-181](#)

Titel: [Les Voies de Dieu envers Job](#)